

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13816/2023
06.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Нинић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији су пуномоћници Радослав Тадић и Бојан Тадић, адвокати из ... и Александар Павловић, адвокат из ..., малолетног ВВ, кога заступа мајка ГГ из ..., Република ..., чији је пуномоћник за пријем писмена у Републици Србији Ненад Савковић, адвокат из ..., тужене ДД из ..., ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Драган Ђурић, адвокат из ... и туженог ЕЕ из ..., ради ништавости уговора и деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3213/22 од 22.02.2023. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија туженог ББ из ... и **УКИДАЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж 3213/22 од 22.02.2023. године у делу става првог изреке којим је потврђена првостепена пресуда у ставу четвртог изреке и пресуда Вишег суда у Ваљеву П 31/19 од 14.03.2022. године у ставу четвртог изреке, па се у том делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

У преосталом делу **ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија туженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3213/22 од 22.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 31/19 од 14.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је тужилца по основу стицања у браку са туженим ББ стекла право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ на стану број ..., површине 34 м² који се налази у сутерену викенд куће - објекта туристичке услуге апартманског типа, објекат 1, улаз 1, постојећег на кп .. КО Дивчибаре, потес ..., уписан у ЛН ... КО Дивчибаре, што је тужени малолетни ВВ дужан да призна и трпи, те да ова пресуда има служити као правни основ уписа права својине са уделом $\frac{1}{2}$ на предметној непокретности у јавне књиге под претњом извршења. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је уговор о поклону закључен у Ваљеву пред јавним бележником Анђелком Павловић 27.02.2019. године под ОПУ: 164/2019 између туженог ББ, као поклонодавца и туженог малолетног ВВ, као поклонопримца ништав и

без правног дејства у делу којим је тужени ББ располагао тужиљиним уделом $\frac{1}{2}$ на непокретности - објекта туристичке услуге апартманског типа, објекат 1, улаз 1, постојећег на кп .. КО Дивчибаре, потес ..., уписан у ЛН .. КО Дивчибаре, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу захтева тужиље да се утврди да допринос тужиље по основу стицања заједничке имовине у браку са туженим ББ износи 50% и да се састоји у адаптацији и повећању вредности стамбеног објекта спратности Су+Пр+Пк, габарита 10,00 м x 14,00 м, површине 140 м², укупне бруто површине 420 м² постојеће на кп ../2 и ../3 КО ..., уписан и ЛН бр. .. КО ... и то изради бетонске зидане ограде око парцеле, уређењу и равнању земљиша, поставци капије на улазу у парцелу, изградњи летњиковца, изградњи фуруне за роштиљ, чесме, уређењу платоа на парцели, што би тужени ББ био дужан да призна и трпи. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени ББ да тужиљи исплати новчану противвредност њеног доприноса у адаптацији повећању вредности стамбеног објекта спратности Су+Пр+Пк, габарита 10,00 м x 14,00 м, површине 140 м², укупне бруто површине 420 м² постојеће на кп ../2 и ../3 КО ..., уписан у ЛН .. КО ... и изведеним радовима на уређењу на кп ../2 и ../3 КО ... и то изради безонске зидане ограде око парцеле, уређењу и равнању земљишта, поставци капије на улазу у парцелу, изградњи летњиковца, изградњи фуруне за роштиљ, чесме, уређењу платоа на парцели, све у укупном износу од 6.170.175,82 динара са законском затезном каматом почев од 18.10.2021. године, као дана вештачења, до исплате. Ставом петим изреке, одбачена је тужба у делу захтева тужиље да се утврди да допринос тужиље по основу учешћа у стицању заједничке имовине у браку са туженим ББ износи 50% и да се састоји у исплати купопродајне цене за куповину непокретности: кп ../4 њива 5. класе површине 0.06.54 ха, кп ../4 ... земљиште под зградом, објектом површине 0.00.61 ха и викенд куће зграде 1, корисне површине 73 м², грађевинске површине 61 м², спратности Пр+Пк на кп ../4 КО ..., уписане у ЛН .. КО ... и повећању вредности наведене викенд куће постојеће на кп ../4 КО ... кроз изведене грађевинске радове и адаптацију и то: поставку ламината на подовима објекта, постављање подних и зидних керамичких плочица у кухињи и купатилу, набавку санитарije за купатило (лавабо, вц шоља, бојлер 80 л, једноручна батерија за топлу и хладну воду), набавку и уградњу металних улазних врата, кречење унутрашњих зидова и плафона, што би тужени ББ био дужан да призна и трпи. Ставом шестим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени ББ да тужиљи исплати новчану противвредност њеног доприноса који се односи на исплату купопродајне цене за непокретност, као и изведене грађевинске радове, све у вези са кп ../4 њива 5. класе пов. 0.06.54 ха, као и кп ../4 ... земљиште под зградом, објектом површине 0.00.61 ха и викенд куће зграде 1, корисне површине 73 м², грађевинске површине 61 м², спратности Пр+Пк на кп ../4 КО ..., уписане у ЛН .. КО ..., у укупном износу од 4.683,25 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 14.03.2022. године до исплате. Ставом седмим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је тужиља по основу брачне тековине у браку са туженим ББ стекла право својине на $\frac{1}{2}$ дела на покретним стварима које су смештене у породичној стамбеној згради у ...у изграђене на кп ../2 и ../3 КО ... уписане у ЛН .. КО ... и то појединачно набројане покретне ствари у овом ставу изреке, што је тужени ББ дужан признати и трпети. Ставом осмим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је уговор о купопродаји ОПУ: 450-2016 од 28.06.2016. године солемнизован код јавног бележника Биљане Јанушевић у ..., закључен између тужених ДД и ЂЂ на страни продавца и туженог ЕЕ на страни купца, а који за предмет има купопродају непокретности и то: кп ../4 њива 5. класе површине 0.06.54 ха, кп ../4 ... земљиште под зградом, објектом површине 0.00.61 ха и викенд куће зграде 1,

корисне површине 73 м², грађевинске површине 61 м², спратности Пр+Пк на кп ../4 КО ..., уписане у ЛН .. КО ..., ништав у целости и без правног дејства, што би тужени ДД, ЂЂ и ЕЕ били дужни да признају и трпе. Ставом деветим изреке, обавезани су тужени ББ и малолетни ВВ да тужили накнаде трошкове поступка у износу од 791.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом десетим изреке, обавезана је тужила да туженима ДД и ЂЂ накнади трошкове поступка у износу од 509.250,00 динара. Ставом једанаестим изреке, обавезана је тужила да туженом ЕЕ накнади трошкове поступка у износу од 300.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3213/22 од 22.02.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом, другом, четвртом, седмом, осмом, деветом изреке и ставу шестом изреке у делу којим је обавезан тужени ББ да тужили исплати новчану противвредност њеног доприноса који се односи на исплату купопродајне цене за непокретност, као и изведене грађевинске радове, све у вези кп ../4 њива 5. класе површине 0.06.54 ха, као кп ../4 ... земљиште под зградом, објектом површине 0.00.61 ха и викенд куће зграде 1, корисне површине 73 м², грађевинске површине 61 м², спратности Пр+Пк на кп ../4 КО ..., уписане у ЛН .. КО ..., у укупном износу од 4.683,25 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и жалбе тужиле и туженог ББ у наведеном делу су одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става шестог изреке, тако што је обавезан тужени ББ да тужили АА исплати законску затезну камату на износ главног дуга од 4.683,25 евра почев од 14.03.2022. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу десетом и једанаестом изреке првостепене пресуде и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену у потврђујућем усвајајућем делу, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из чл. 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14 ... 87/18) и нашао да је ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени ББ су били у браку од 1999. године до развода ...2018. године, при чему је брачна заједница престала у фебруару 2017. године, а брачни супружници нису имали посебну имовину коју су унели у брак. По закључењу брака живели су у Бечу код оца туженог ББ. Тужила је радила у видеотеци, чији је власник био тужени ББ који се бавио такси превозом. Након две године, тужила и тужени ББ су се вратили у Србију, где су живели у ... у кући родитеља туженог ББ и у том периоду су се издржавали од основаног предузећа за извоз ... у иностранство (највише у Аустрију), у чијем раду су обоје учествовали, чији је директор била тужила, која је, такође, била и сувласник истог. Потом је тужени ББ добио позив за служење војног рока и био у војсци осам месеци, за које време је тужила живела у ... код својих родитеља. По одслужењу војног рока, тужила и тужени

ББ су се услед лоших односа са његовим оцем, одселили у изнајмљену кућу у ... и наредних годину дана издржавали радом на пијаци у Панчеву, где су продавали ариљски веш. Тужени ББ је потом отишао у Беч, где је радио као такси возач, а тужиља је у том периоду живела код својих родитеља у ... . Након годину дана у току 2005. године, тужена одлази у Беч, запошљава се у ... као спремачица, где ради и данас и остваривала је зараду од 1.100 евра до 1.400 евра месечно. Брачни пар је живео у закупљеном стану, а тужиља се бринула о заједничком детету, као и детету туженог ББ из првог брака. Тужиља и тужени ББ су основали две такси радње у Бечу, једна се водила на тужиљу, а друга на супругу сина туженог ББ из првог брака, при чему је тужени ББ водио обе такси фирме, док је тужиља радила на послу у ... и помагала у такси фирми као одговорно лице и истовремено се бавила чишћењем просторија. Наведене такси фирме су добро пословале, тако да је месечна зарада од истих била од неколико хиљада до 10.000 евра. Од тих прихода грађена је кућа у Бечу, кућа у ... за сина туженог ББ из првог брака, а потом је тужени ББ добио на поклон од свог оца у ... кп бр. ../2, ../3 и ../5, са незавршеном кућом на парцели ../2 и ../3 КО ... која је била озидана, кровљена, са столаријом. Тужиља и тужени ББ су 2012. године започели улагања у незавршену кућу у ... и у потпуности је завршили и опремили у току трајања брачне заједнице, тако да су за радове на кући и дворишту на изради бетонске зидане ограде око парцеле, уређењу и равнању земљишта, поставци капије на улазу у парцелу, изградњи летњиковца, изградњи фуруне за роштиљ, чесме, уређењу платоа на парцели, уложили укупно 104.969,06 евра, односно 12.340.351,64 динара. Наведена кућа је у истом периоду комплетно опремљена покретним стварима, које је пописао и идентификовао судски вештак економске струке у овој парници.

Поред означених парцела налази се кп бр. ../4 КО ... и са мањом викенд кућом, а власници те парцеле су тужени ДД и ЋЋ који су 2014. године постигли (усмени) споразум са туженим ББ да он купи ту непокретност за износ од 8.000 евра, који износ им је као продавцима, у три рате исплатио тужени ББ, а у исту бивши супружници су уложили и износ од 1.366,60 евра (укупно 9.366,6 евра). Та непокретност је на основу купопродајног уговора од 28.06.2016. године у власништву туженог ЕЕ, као купаца, а који је исплатио у ратама туженом ББ уложени износ од 8.000 евра за ту непокретност по споразуму са туженим ДД и ЋЋ, при чему тужиља није била обавештена о том правном послу. Тужени ББ је као купац дана 15.06.2016. године закључио уговор о купопродаји апартмана на Дивчибарима у површини од 34 м² за износ од 20.000 евра, и по том основу уписан је као власник наведене непокретности по закључењу уговора. Потом је уговором о поклону од 27.02.2019. године, закљученог у Ваљеву пред јавним бележником Анђелком Павловић, предметни апартман - стан пренео на туженог малолетног ВВ, сина ГГ, сада ванбрачне супруге туженог ББ, иако тужиља није дала сагласност за отуђење ове непокретности, а сада је као власник наведеног стана уписано треће лице ЖЖ.

Оценом изведених доказа утврђено је да је имовина стечена у Аустрији продата или преузета од стране поверилаца услед нагомиланих дугова насталих пословањем такси фирми, да тужиља у Аустрији нема имовине и да јој је предложен лични банкрот, те да је ресторан, за који тужени ББ тврди да је тужиља продала за 140.000 евра, био у закупљеном простору. Тужиља и тужени ББ нису постигли споразум о деоби заједнички стечене имовине.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом чланова 170, 171, 174. став 1, 176 и 180. став 2. Породичног закона,

закључили да су тужила и тужени ББ од прихода стеченим радом у току трајања заједнице живота, са једнаким доприносом супружника, стекли непокретну имовину стан - апартман на Дивчибарима у површини од 34 м², утврђену покретну имовину и новчана средства, при чему нису имали посебну имовину коју су унели у брак. Тужени је у току трајања заједнице живота добио на поклон од свог оца предметне парцеле ../2 и ../3 КО ... са незавршеном кућом у ... која се налази на означеним катастарским парцелама, та да су бивши супружници од прихода стеченим радом уложили новчана средства са једнаким доприносом у завршетак, адаптацију куће и дворишта. Имајући у виду да је тужила доприносила стицању прихода и имовине, старала се о заједничком детету парничних странака и о детету туженог ББ из претходног брака, водила домаћинство, била члан са 50% фирме и директор у фирми за прераду дрвета, од чијих прихода су се издржавали, продавала робу на пијаци, те да је била и запослена од 2005. године са редовном зарадом од 1.100 до 1.400 евра месечно и да се једна од такси фирми водила на тужиљу где је била одговорно лице, оценили су да је удео тужиље у стицању заједничке имовине 50%, а да тужени ББ није доказао да је његов удео у стицању имовине већи. Оценом изведених доказа и применом правила о терету доказивања, нижестепени судова налазе да су неосноване тврдње туженог ББ да је између бивших супружника извршена усмена деоба имовине у смислу да имовина која се налази у Аустрији припадне тужили, а имовина која је у Србији припадне туженом ББ. Како је у току трајања заједнице живота приходом од рада стечен стан на Дивчибарима површине 34 м², који је у целини тужени ББ отуђио, тако што је право својине уговором о поклону пренео на туженог малолетног ВВ, који је стан у току трајања спора уговором о продаји отуђио трећем лицу ЖЖ, то имајући у виду и одредбу члана 204. став 1. ЗПП, нижестепени судови налазе да нико не може располагати са више права него што сам има, да је стан у моменту закључења уговора о поклону био у режиму брачне тековине, да тужила у моменту располагања станом није дала сагласност за предметно располагање, због чега је усвојен тужбени захтев у делу којим се тражи утврђење ништавости правног посла којим је тужени ББ пренео тужиљин удео од ½ на туженог малолетног ВВ, те да је тужила власник наведеног стана са уделом од ½. Код утврђења да је парцеле бр. ../2 и ../3 КО ... са недовршеном кућом на тим парцелама тужени ББ добио на поклон од свог оца и да се ради о посебној имовини, по становишту нижестепених судова, основано тужила потражује половину улагања у адаптацију и повећање вредности предметног стамбеног објекта, као и на име улагања у извередне радове у дворишту у ... на истим парцелама, сразмерно свом доприносу у износу од 6.170.175,82 динара. Како су бивши супружници од прихода од рада у току трајања заједнице живота опремили предметни стамбени објекат покретним стварима, које је вештак економске струке идентификовао и пописао, нижестепени судови су закључили да у складу са доприносом у стицању истих, тужила основано тражи да се утврди њен сувласнички удео од ½ на означеним покретним стварима. У односу на викенд кућу на кп ../4 КО ..., нижестепени судова налазе да је ради стицања те непокретности, од прихода стеченим радом у току трајања заједнице живота бивших супружника, тужени ББ исплатио по усменом споразуму са продавцима овде туженим ДД и ЂЂ износ од 8.000 евра, а да је потом наведени износ накнадио од туженог ЕЕ који је на основу купопродајног уговора од 28.06.2016. године, као купац, постао власник те непокретности, те имајући у виду да су бивши супружници у исту уложили укупан износ од 1.366,60 евра, то су закључили да је тужбени захтев тужиље за износ од 4.683,25 евра што представља половину износа уложеног у вези те непокретности основан, због чега је усвојен тужбени захтев.

По оцени Врховног суда, неосновани су наводи ревизије туженог ББ којима се правоснажна пресуда побија због погрешне примене одредаба чланова 171, 177. и 180. Породичног закона.

Према одредбама Породичног закона („Сл.гласник РС“ бр.18/05), имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину (члан 171. став 1.), а деобом заједничке имовине у смислу овог закона, сматра се утврђивање сувласничког, односно суповерилачког удела сваког супружника у заједничкој имовини (члан 177.). Ако супружници не могу да се споразумеју о деоби заједничке имовине, деобу заједничке имовине врши суд (судска деоба), при чему се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки, а већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине у тренутку престанка заједнице живота (члан 180. став 1.- 4.). Имовина коју је супружник стекао у току трајања брака деобом заједничке имовине односно наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључиво права, представља његову посебну имовину (члан 168. став 2.).

Одредбом члана 174. истог закона прописано је да заједничком имовином супружници управљају и располажу заједнички и споразумно (став 1.), сматра се да послове редовног управљања супружник увек предузима уз сагласност другог супружника (став 2.), та да супружник не може располагати својим уделом у заједничкој имовини, нити га може оптеретити правним послом међу живима (став 3.).

Из наведеног следи да је заједничка имовина она коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку, који подразумева не само рад који има директне финансијске ефекте изражене кроз остваривање одговарајућих прихода, већ и посредно рад супружника који доприноси стицању заједничке имовине личним радом и ангажовањем изражен у старању о домаћинству, старања о деци или обезбеђивању услова другом супружнику за стицање прихода.

У конкретном случају, према утврђеном чињеничном стању, а полазећи од цитираних одредби, нижестепени судови су све наведене критеријуме конкретизовали и применили на спорни однос странака, узимајући у обзир све врсте доприноса странака у стицању имовине, правилно налазећи да заједничку имовину странака стечену у браку чине спорна непокретност стан - апартман на Дивчибарима у површини од 34 м², покретна имовина и предметна новчана средства, те да су удели супружника у стицању те заједничке имовине подједнаки (у обиму од ½). У побијаној одлуци су дати јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Неосновани су наводи ревидента којима се указује да је од фактичког престанка брачне заједнице половином 2014. године, када се иселио из заједничког стана и започео нову ванбрачну заједницу, остварује приходе од таксирања и да је од тих прихода стечених током две године одвојеног живота од тужиље, тужени купио стан на Дивчибарама, због чега нема доприноса тужиље у стицању те имовине.

Наиме, према чињеничном утврђењу брак тужиље и туженог ББ (закључен ...2000. године) разведен је ...2018. године, а њихова брачна заједница фактички је престала у фебруару 2017. године. Тужени ББ је у току трајања брачна заједнице као купац, на основу уговора о купопродаји апартмана на Дивчибарима у површини од 34 м² за износ купопродајне цене од 20.000 евра, уписан као власник те непокретности по закључењу тог уговора. Након престанка брачне заједнице и развода брака, тужени ББ је, као поклонодавац, уговором о поклону од 27.02.2019. године који је закључен у Ваљеву пред јавним бележником Анђелком Павловић, располагао предметним апартманом – станом на Дивчибарима, тако што је исти поклонио туженом малолетном ВВ, као поклонопримцу, сину ГГ, сада ванбрачне супруге туженог ББ, иако тужиља није дала сагласност за отуђење ове непокретности, нити је обавестио тужиљу о намери да закључи тај правни посао, због чега нема ни њене прећутне сагласности, то је по оцени Врховног суда правилно становиште нижестепених судова да предметни стан представља заједничку имовину тужиље и туженог ББ, у смислу одредаба чланова 171. и 180. став 2. Породичног закона.

Следом изнетог, престанак заједнице живота не мења правну природу онога што је стечено у току трајања брачне заједнице које има карактер заједничке имовине. Насупрот наводима ревизије, ствар стечена радом у току заједничког живота је заједничка ствар. Тужени спорни стан није стекао на основу правних послова којим су за њега искључиво прибављена имовинска права да би представљале његову посебну имовину у смислу члана 168. став 2. Породичног закона, то исти стан стечен у току трајања брачне заједнице остаје у режиму заједничке имовине.

Како су титулари права на заједничкој имовини супружници, а правна природа заједничке имовине јесте неопредељеност удела титулара права на стварним и тражбеним правима која је сачињавају, то тужиља и тужени немају ни идеалан ни реалан део у заједничкој имовини све док заједничка имовина не буде подељена. У складу са правилом из члана 174. ПЗ, заједничком имовином супружници управљају и располажу искључиво заједнички и споразумно. Својим неопредељеним уделом у заједничкој имовини супружник не може располагати, нити га може оперетити правним послом.

Имајући у виду да је тужени без сагласности тужиље, супротно одредби члана 174 ПЗ, располагао апартманом – станом на Дивчибарима из неподељене заједничке имовине стечене у току трајања брачне заједнице (пре њене поделе између брачних другова), при том имајући у виду и границе опредељеног тужбеног захтева, то је по оцени Врховног суда, насупрот наводима ревизије, правилан закључак нижестепених судова да је предметни уговор о поклону закључен са мал. туженим ВВ, чији је предмет наведена непокретност, у смислу члана 103. Закона о облигационим односима ништав правни посао у делу којим је тужени располагао тужиљиним уделом $\frac{1}{2}$ на истој непокретности, а код утврђења да је тужиља стекла то право по основу стицања у браку са туженим ББ.

Из свега наведеног неосновани су наводи ревидента о погрешној примени материјаног права, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Међутим, заузето правно становиште нижестепених судова у делу којим је одлучено о обавези туженог ББ да тужиљи исплати новчану противвредност њеног

доприноса у адаптацији повећању вредности стамбеног објекта на кп бр. ../2 и ../3 КО ... и изведеним радовима на уређењу парцела бр. ../2 и ../3 КО ..., све у укупном износу од 6.170.175,82 динара, за сада не може прихватити, јер је због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено на шта се основано у ревизији туженог указује.

Према утврђеном чињеничном стању тужени ББ је добио на поклон од свог оца у ... кат.парцеле бр. ../2 и ../3 са незавршеном кућом на тим парцелама која је била озидана, кровљена, са столаријом. Тужила и тужени ББ су 2012. године започели улагања у наведени стамбени објект и исти у потпуност завршили и опремили у току трајања брачне зједнице, а изведени су и радови на уређењу парцела бр. ../2 и ../3 КО ... у виду израде бетонске зидане ограде око парцеле, уређењу и равнању земљишта, поставци капије на улазу у парцелу, изградњи летњиковца, изградњи фуруне за роштиљ, чесме, уређењу платоа на парцели. Налазом и мишљењем судских вештака утврђено је да су за те радове на кући и дворишту уложили укупно 104.969,06 евра, односно 12.340.351,64 динара, тако да подједнак удео супружника од по $\frac{1}{2}$ износи 6.170.175,82 динара.

Када је у току трајања ванбрачне, односно брачне зајединце живота заједничким улагањима увећана вредност непокретности која представља посебну имовину једног супружника, о правима другог супружника се одлучује применом одредбе члана 170. ПЗ. Овом одредбом прописано је да у случају када је током трајања заједнице живота дошло до незнатног увећања вредности посебне имовине једног супружника, други супружник има право на потраживање у новцу, сразмерно свом доприносу. Уколико је дошло до знатног увећања вредности посебне имовине једног супружника, други супружник има прво на удео у тој имовини сразмерно свом доприносу.

Из формулације ове законске одредбе произлази да супружници немају право избора да ли ће у случају повећања посебне имовине једног супружника током трајања брачне заједнице поставити захтев стварноправне или облигационоправне природе, већ да врста захтева зависи од тога да ли је увећање знатно или незнатно. Када је увећање незнатно, поставља се захтев облигационоправне природе, а када је увећање знатно тада се поставља захтев стварноправне природе. У случају знатног увећања вредности посебне имовине једног брачног друга, други брачни друг има право на удео у тој имовини, сразмерно свом доприносу увећању те имовине, а у побијаној пресуди су управо изостале те чињенице и околности од којих зависи правилна примена материјалног права.

Из наведених разлога, нижестепене одлуке су морале бити укинуте, а у поновном поступку суд ће отклонити наведене пропусте, оценити одлучне чињенице за правилну примену материјалног права на које је указано овим решењем и донети закониту и правилну одлуку.

На основу одредбе члана 416. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице**

Миланка Ранковић